1865.

DE WEST-INDIËR.

DAGBLAD TOEGEWIJD AAN DE BELANGEN VAN

NEDERLANDSCH GUYANA.

ABONNEMENT: Per jaar ƒ20.
» Per zes maanden » 12.
bij vooruitbetaling alle *drie* maanden.

No. 39.

ADVERTENTIEN: elke regel ƒ 0,25
Zegelregt bij elke plaatsing » 0,75

ZONDAG 14 MEI.

Mail-Nieuws.

Algemeen Overzigt.

Den 27sten Mei zijn de discussien over het adres van antwoord in het Fransche wetgevend ligchaam begonnen. Zij waren over 't algemeen stormachtig. Het schijnt dat de heer Schneider, die thans de beraadslagingen leidt, niet zoo als vroeger de heer de Morny in staat is den opgewonden geest der oppositie en den overmoed van de meerderheid in toom te houden. De rust en orde worden elk oogenblik gestoord. Favre, Thiers, Pelletan e. a. hebben schitterende redevoeringen gehouden, doch deze bleven zonder vrucht op de overgroote meerderheid der vergadering, die slaafsch alles goedkeurt wat van de regering komt.

Is de oppositie in Frankrijk niet bij magte, om de regering op een beteren weg te dringen, ook in Oostenrijk kan zij geen overwegenden invloed uitoefenen. Ook daar is een scherpe strijd gevoerd en zijn der regering harde waarheden gezegd. Bij de behandeling der begrooting heeft de oppositie den berooiden toestand van 's lands finantien, het verval des handels en de toenemende verarming des volks in het helderste licht gesteld, doch zonder vrucht; de heer von Schmerling zeide, dat het ministerie tegenover de meerderheid pal zou staan, omdat de oppositie in haren boezem geen mannen telde, toegerust met de noodige kennis en het talent, om het roer van den staat in handen te nemen.

De gewigtigste gebeurtenis die ditmaal te vermelden valt, is, dat de bondsdag te Frankfort, den 6 dezer het voorstel van Beijeren en Saksen ten behoeve van eene beslissing in de zaak der Elbe hertogdommen heeft aangenomen. Oostenrijk v o or en Pruissen tegen het voorstel der middenstaten. Oostenrijk verklaarde zich zelfs bereid, om zijn regtstitel op genoemde gewesten aan den hertog van Augustenburg af te staan. Natuurlijk zal Pruissen zich aan dit votum hoegenaamd niet storen; het heeft zelfs ronterlijk verklaard, dat het in geen geval de stad en haven van Kiel weer af zal staan; en daar Oostenrijk zoo min als de middenstaten beproeven zal Pruissen uit het feitelijk bezit der hertogdommen te drijven, blijft de zaak zoo als zij is en strekt voorloopig alleen om magteloosheid der middenstaten te doen uitkomen. Eén gewigtig gevolg zal er echter uit voortvloeijen namelijk dat de vriendschappelijke band tusschen de Duitsche mogendheden er zeer door verzwakt zal worden en de bond zijn aanzien geheel zal verliezen. Geen lid van den bond zal zich voortaan meer aan de meerderheid van dat ligchaam behoeven te onderwerpen, nu een der groote mogendheden zich daar boven verheft. Reeds heeft Saksen van die gelegenheid gebruik gemaakt om de bondswetten van 1854, die de vrijheid der drukpers en het regt van vereeniging beperkten, in te trekken.

De staten, die tegen het voorstel van Beijeren en Saksen gestemd hebben, waren: Keurhessen, de Beide Mecklenburgen, Hannover en Oldenburg. Deze staten vormen dus de kleine partij, welke Pruissen's politiek ten aanzien der hertogdommen ondersteunt, met uitzondering van Oldenburg, dat natuurlijk daarom met Pruissen gestemd heeft, omdat laatstgenoemde mogendheid wil, dat de aanspraken van a l l e kandidaten behoorlijk onderzocht zullen worden; dus ook die van Oldenburg. Het wist natuurlijk wel, dat het tegen-voorstel van Pruissen op deszelfs eigen belangen gebaseerd was, maar zoo als het was geformuleerd moest Oldenburg er wel voor stemmen. Anders zou het zijn eigen aanspraken zoo goed als vernietigd hebben.

Reeds heeft Pruissen, alsof het al heer en meester in de hertogdommen was, een buitengewoon krediet van 19 millioen thaler voor de drie eerstvolgende jaren gevraagd, waarvan 10 millioen door eene leening gedekt moeten worden, ten einde oorlogshavens aan te leggen en zijn marine uit te breiden. Waarschijnlijk zal de tweede kamer dit voorstel van de hand wijzen, even als zij zich gereed maakt om, ingevolge de conclusie harer commissie, de legerorganisatie weer te verwerpen. De verwijdering tusschen de regering en de kamer wordt hoe langer zoo grooter; een gevolg van het barre optreden van eerstgenoemde bij de discussien over het algemeen rapport van de finantieele aangelegenheden.

De Deensche minister van justitie, de heer Heltzen, is afgetreden en door den heer Bastrup vervangen. Men beschouwt dit te Kopenhagen, als eene zaak van groot gewigt, omdat deze minister de reactie vertegenwoordigde en algemeen beschouwd werd als een man, die voor de uiterste middelen niet terugdeinsde, als hij daardoor zijn doel bereiken kon. De reactionnairen hadden het plan gevormd, om door eene alliantie met de boerenvrienden de overwinning op de nationale liberale partij te behalen, dit is nu voorloopig verijdeld, hoewel daarmede vooreerst nog niet veel gewonnen is; want de constitutionneele kwestie is nog niets gevorderd en zal bezwaarlijk tot eene bevredigende oplossing gebragt kunnen worden, zoolang de drie partijen ongeveer even sterk tegenover elkander staan. Ware de heer Heltzen er in geslaagd een ministerie te vormen, dan had hij waarschijnlijk de alliantie met de boerenvrienden doorgezet en de kwestie der constitutie in den geest dier partij beslist. Nu echter zullen de boerenvrienden der regering hardnekkig bestrijden en daar deze ook niet door de zoogenaamde partij van het centrum goedgekeurd worden, is het moeijelijk te voorzien hoe de strijd zal afloopen. Wanneer uit de onderhandelingen in een comité, bestaande uit leden van de beide kamers, geen overeenkomst voortvloeit, dan zal het gouvernement òf met een rijksraad voor de zoogenaamde gemeenschappelijke en een rijksdag voor de bijzondere aangelegenheden moeten regeren òf de kamers ontbinden.

Engeland heeft een van zijn grootste mannen verloren: Cobden is dezer dagen overleden. Niet alleen de Engelsche, ook de Fransche en Duitsche pers brengt hulde aan de groote verdiensten van dezen man en keizer Napoleon heeft bevolen dat zijn buste in het museum van Versailles geplaatst zal worden. De Fransche dagbladen maken van deze gelegenheid gebruik om er op te wijzen, dat Cobden alleen door de vrijheid van vereeniging en door een vrije drukpers heeft kunnen doen wat hij gedaan heeft; voorregten die door de regering aan Frankrijk onthouden worden.

In Rusland heerscht een mysterieuse ziekte, waaromtrent de berigten tot dusver nog zeer uiteenloopend zijn, behalve in één opzigt, namelijk dat zij tallooze slagtoffers maakt; het schijnt een soort van gevaarlijke koorts te wezen. Men beweert dat zij reeds tot het noorden van Pruissen is overgeslagen.

In Griekenland is het nog altijd ellendig gesteld. Men ziet de verkiezingen met zorg te gemoet.

Nieuwstijdingen.

Nederland.

Men verneemt dat de heeren Henry Lee en Henry Lee Jr., te Londen, het aannemingscontract, ter zake van de doorgraving van Holland op zijn smalst, definitief geteekend hebben. Met die definitieve aanneming is eene gewigtige schrede voorwaarts gedaan, en aan de onzekerheid een einde gemaakt. De voorstanders der bank zien zich in hunne aanvankelijke verwachting niet te leur gesteld, en men vertrouwt, dat thans de opinie eener ongunstig gestemde minderheid ook ten goede keeren zal.

—De weersgesteldheid was bijzonder fraai en vruchtbaar,

Engeland.

De liefhebbers van romantische avonturen en vreemdsoortige gebeurtenissen zullen voorzeker niet weinig behagen vinden in het volgende verhaal door de Tyrone Constitution medegedeeld. Donderdag den 23sten Maart hadden in het dorp Plumbridge, in dit graafschap, twee grappige episodes bij twee trouwpartijen plaats. Bij het eene geval bestond het partijtje uit bruid en bruidegom vergezeld van hun geleijonker. Zij gingen te voet uit het huis van den vader der bruid, M Bride, die te Glenelly woont, naar de kapel te Plumbridge, waar de priester hen wachtte om hen door den heiligen band des huwelijks te vereenigen. De bruid werd gelijk in zulke omstandigheden gebruikelijk is door haren gelei-jonker geleid. Zij waren echter naauwelijks half weg gekomen, toen de bruidegom, dien het voorkwam dat zijne bruid te veel oplettendheid aan haar geleijonker betoonde, jaloersch werd. Hij beval daarom dien galanten heerschap zijne biezen te pakken. Deze op vrij onvriendelijken toon uitgesproken aanmaning werd door eene kloppartij gevolgd, waarbij de gelei-jonker van den

zich of in de daar langs loopende sloot te land kwam. De bruid trok nu partij voor haren geleijonker en weigerde met haren aanstaande voort te gaan. Zij zeide, dat zij hem niet tot man begeerde maar met haar geleijonker trouwen wilde. De geleijonker liep nu terug naar den vader der bruid en vertelde hem wat voorgevallen was, en vroeg zoo als hem de bruid geraden had om het jawoord. De vader gaf zijne toestemming en eene vrijstelling verkregen zijnde werden zij den volgenden morgen in de Roomsch-Katholieke Kerk te Plumbridge in den echt vereenigd. De afgewezen bruidegom die begreep, dat hij door zijne ontrouwe schoone een groot verlies stond te lijden ging den volgende dag vergezeld van een deurwaarder naar het huis van den vader, liet hem den boel opschrijven als een voorbereidende maatregel om eene schadeloosstelling van 350 p. st. te krijgen. Op den zelfden dag van merkwaardige herinnering in Plumbridges jaarboeken, gebeurde het dat een andere bruidegom Kane genaamd, die eene jonge weduwe met name Coyle uit hetzelfde vlek naar dezelfde kapel geleidde, door een voormaligen vrijer der weduwe Conway genaamd, werd ontmoet, wiens oude liefde voor de schoone dame nog verroest was; hij sprong uit den wagen waarin hij was gezeten, luisterde haar een paar dichterlijke woorden in het oor die de gewenschte uitwerking hadden. Haar bruidegom in den steek latende stapte zij met Conway voort met wien zij den volgenden dag in het huwelijk werd vereenigd.

Belgie.

BRUSSEL, 9 April. Over niets wordt zoo veel gesproken als over het duel tusschen den minister van oorlog en den heer Delaet. Ofschoon de ochtendbladen er van zwijgen, worden toch veel bijzonderheden des betreffende verteld; maar niet alle zijn juist, en daarom laat ik hier een kort, maar waar verhaal van het gebeurde volgen:

Gij weet dat generaal Chazal en de heer Delaet elkander in de Kamer der vertegenwoordigers zeer zwaar beleedigd hebben, bij gelegenheid der discussie over de mexikaansche kwestie. De heer Delaet had zich de insinuatie laten ontvallen dat de minister van oorlog de desertie van soldaten van het belgische leger had begunstigd, ten einde hen naar Mexico te zenden; door den minister werd hierop geantwoord dat dit een „infamie" was. Te vergeefs verzocht de heer Delaet de intrekking van dit woord, doch de minister weigerde en wilde ook geen ophelderingen geven. Na afloop der zitting droeg de heer Delaet aan twee andere leden der kamer de taak op, namens hem den minister nog eens te verzoeken, dat deze de hem ontvallen uitdrukking zou terugnemen. Deze twee tusschenpersonen of getuigen waren de heer Nothomb, gewezen minister van justitie, en de heer Hayez, gepensioneerd kolonel; aangezien echter deze laatste persoonlijke geschillen met generaal Chazal had gehad, kon hij aan het verlangen van den heer Delaet niet voldoen. Hij werd alzoo vervangen door graaf de Liedekerke, ook een katholiek lid der kamer. Generaal Chazal bleef weigeren en toen werd een tweegevecht noodig geoordeeld. Den 8 April duelleerden de twee partijen dan ook werkelijk op de pistool, in een manege digt bij de stad. Op het gegeven teeken moesten beide strijders tegelijk schieten; het schot van den heer Delaet ging het eerst af, en de kogel trof den heer Chazal in de zijde; waardoor zijne pistool een andere rigting kreeg en de generaal zijn tegenstander niet raakte. De generaal wilde het duel hervatten, maar de getuigen verzetten zich hiertegen. De heer Delaet naderde daarna zijn tegenstander en zeide hem: „Generaal, nu ik uw vuur heb ondervonden kan ik u zeggen dat ik u voor een loyal man houd, dat ik u acht en eer; ik hoop dat voortaan onze woordenwisseling niet zoo scherp moge zijn." Men gaf elkander de hand en alles was eervol afgeloopen. De minister van oorlog was zoo ligt gekwetst, dat hij te voet naar huis kon gaan en zich weder aan den arbeid zetten. Zijne getuigen waren kapitein Sterckx, zijn adjudant, en generaal Sonda in de Nederwerth.

Bij ons wordt het tweegevecht zeer streng gestraft ingevolge een wet van 1841, maar de ministers en volksvertegenwoordigers kunnen niet in staat van beschuldiging gesteld worden dan met toestemming der Kamer; in ieder geval zal met de eventuele vervolging gewacht moeten worden tot 25 dezer maand, want de kamer komt eerst dan weder bijeen. Het is niet waarschijnlijk, dat in de gegeven omstandigheden het openbaar ministerie vergunning tot vervolging zal aanvragen. Laat ons hopen dat deze treurige zaak ten minste ten gevolge moge hebben dat er meer gematigdheid in de parlements-debatten kome.

Van nog een duel heb ik te gewagen, nl. van dat in Mexiko tusschen baron van der Smissen, kommandant van het belgisch legioen, en kapitein Delannoy. Laatstgenoemde had zich beklaagd, dat onderscheid werd gemaakt tusschen adellijke en burger-officieren van het legioen, en men genen boven dezen begunstigde. Kolonel van der Smissen noemde dit een logen, en een tweegevecht was hiervan het gevolg. De kapitein schoot het eerst, doch trof zijnen superieur niet; deze reikte hem hierop de hand en zeide: „ik zal niet schieten, want ik wil u niet dooden en beken ongelijk te hebben gehad." Men dient te weten dat kolonel van der Smissen als uitstekend pistoolschutter bekend is.

Noord-Amerika.

Tijdingen uit Noord-Amerika tot den 15den April, deelen het berigt mede van den dood van President Lincoln, ten gevolge van moordaanslag.

De heer Lincoln had den avond van den 14n. met zijne echtgenoot en gezelschap den schouwburg bezocht, toen plotseling een man in de loge van den president drong en een pistoolschot op hem loste, waarvan de kogel door het achterhoofd ging. Onmiddellijk daarop sprong de moordenaar onder den uitroep: *Sic semper tyrannis* (het devies van Virginie) van des presidents loge, liep vervolgens met een dolk gewapend, door tot achter het tooneel, alwaar hij, te midden van de algemeene ontsteltenis, op een gereed staand gezadeld paard sprong in allerijl den vlugt nam.

Terzelfder tijd (9 uur 's avonds) diende zich iemand aan bij den heer Seward, den staatssecretaris van oorlog, die ziek lag, en waar hij werd binnengelaten. Deze persoon snelde naar het bed van den zieke en bragt hem drie dolksteken in den hals en twee op het gelaat toe. Zijn zoon, die op het gerucht kwam aansnellen, ontving van den moordenaar ook gevaarlijke wonden, zoodat men het behoud van zijn leven betwijfelt.

De heer Lincoln is den 15den, 's morgens ten 7 uur, bezweken; de toestand van den heer Seward, de vader, was iets beter, die van den zoon was nog gevaarlijk.

Voor den vermoedelijken moordenaar van Lincoln werd zekere J. Wilkes Booth gehouden; wiens paard op weg nabij Washington werd aangehouden.

Het Noord Am. schip *Ellen Anna*, brengt het berigt mede dat de Secretaris van Staat voor het Departement van Oorlog, de Heer Seward, aan de hem toegebragte wonden is bezweken; verder zou Jeff. Davis, de president der geconfedereerde staten, verzocht hebben ongehinderd het land te verlaten, onder belofte den Amerikaanschen bodem nimmer meer te betreden; nog zou generaal Lee den generaal Johnston hebben aangeraden de wapens neder te leggen en zich over te geven. Men beweert ook dat de moordenaar van President Lincoln zou zijn gevat.

Om hier zekerheid van te hebben zullen wij nader berigten moeten afwachten.

Ingezonden.

Het Gouvernements blad van 9 Mei bevat een ingezonden stuk geteekend G. waarvan zich de schrijver beklaagt, dat thans de Surinaamsche couranten omtrent dagelijks opgesierd zijn met berigten van gepleegde diefstallen, hetwelk voor de lezers tot vervelens toe onaangenaam is, terwijl in het beschaafde Europa, dagelijks diefstallen gepleegd worden, die zoo zij in de couranten gepubliceerd werden, voor de Moniteur in Parijs en de Times te Londen suplementbladen van eenige kolommen, noodzakelijk zouden maken. Daargelaten dat genoemde bladen wel degelijk de gepleegde misdrijven bekend maken, zoude dit toch wel geen reden zijn om onze couranten te doen zwijgen van overtredingen der wet, die den burger niet slechts vervelen maar met schrik vervullen.—

Onze bevolking lijdt noch aan barre koude, noch aan overbevolking, noch aan gebrek aan arbeid, waaronder een groot deel van Europa's bevolking gebukt gaat,— maar dat zich zoo velen eensklaps aan den arbeid onttrekken heeft andere oorzaken.—

Wel ligt het hoofdzakelijk aan de slechte Policie zoo als G. ook erkent er zijn echter andere oorzaken welke wij bekend zullen maken.

De bewering dat de diefstallen aan achteloosheid zijn toe te schrijven, is bezijden de waarheid, daar al de gepleegde misdrijven met braak zijn gepaard gegaan.

Dat zij de gevolgen zijn, der vroeger gewoonte van de slaven op bedreiging van ligchaamsstraf, verantwoordelijk te stellen voor het goed des meesters is nog ongegrond.

De diefstallen toch, zoo als tegenwoordig zoo veel gepleegd worden werden wel degelijk der Politie bekend gemaakt en daar er toen nog eene goede Politie bestond, werden de daders ook meestal gevat en streng bestraft.—

Het Hoofd der Politie zou wel zeker een verzoek om afstraffing van slaven geweigerd hebben, als dit niet anders tot grond had, dan het vermissen van goederen van den meester.

Nog beweert G. dat de misdrijven even als nu bedreven werden, maar dat zij om pecunieele redenen verzwegen werden.

Met andere woorden dat de meesters om de kosten der criminele processen en het verlies hunner slaven te voorkomen, den schuldige dikwijls aan de straffende hand des Regters onttrokken.—

Dit moge met geringe misdrijven soms het geval zijn geweest,— maar kapitale misdaden zoo als diefstal met braak, werden wel degelijk door den wettigen regter onderzocht en de schuldigen gestraft op eene wijze, die ontzag inboezemde en eene heilzame vrees voor herhaling van het misdrijf deed ontstaan.

De schrijver moet wel zeer onbekend zijn met Suriname's vroegeren toestand, om zulks niet te weten, daar de registers der criminele procedures toch daar zijn, om voor de waarheid van ons schrijven te getuigen, of G. verzwijgt met opzet wat niet schijnt bekend te mogen zijn.—

De verkeerde Philantropie, die ons tegenwoordig bestuur kenmerkt, was toen nog onbekend, en het morele overwigt van zoo weinige meesters tegen over de zoo vele slaven, steunende op een krachtig handelend bestuur, was voldoende om de kolonie te bewaren voor de onheilen, die haar thans treffen.—

Het gezag van den meester over zijne arbeiders is door de gebrekkige toepassing der Emancipatiewet verloren gegaan.—

De handhaving van orde en tucht vroeger in handen der meesters, is overgegaan in die der Commissarissen en der Politie.—

En hoe het daarmede gesteld is weet elk burger dezer kolonie.—

En nu daar de kolonie door de slechte toepassing der Emancipatiewetten in alles achteruit gegaan, in geen enkel deel verbeterd is, nu daar de Ambtenaren met de handhaving van het staatstoezigt belast,— die rust, geregelden arbeid, vrede en veiligheid in dit gewest moeten bewaren — te gering in getal,— ongeschikt voor hunne betrekking,— of onwillig zijn,— nu vagebondage, lediglooperij, diefstal huisbraak, aanranding op den publieken weg en afgoderij op eene schrikbarende wijze toenemen,— nu het bestuur op de herhaalde klagten der ingezetenen geen regard slaat, nu blijft ons alleen de pers over om publiciteit te geven aan den benarden toestand, waarin wij ons bevinden, ten einde in Nederland, die belangstelling op te wekken, welke ons nog kan redden van den afgrond, welke wij met rassche schreden naderen.—

Moge dan toch het groote verlangen naar een nieuw regeringsreglement aan onzen tegenwoordigen toestand geëigend, spoedig vervuld worden,— moge ons daarbij toch toegestaan worden, die zoo noodige vertegenwoordiging des volks, welke de te groote magt van ons bestuur controleert en beperkt,— mogen wij in het bezit geraken van werkelijk bekwame hoofdambtenaren; wien het heil der kolonie ter harte gaat,— en mogen wij toch bevrijd worden van hen, dien het slechts te doen is zoo spoedig mogelijk een goed pensioen te verwerven,— hunne beurzen te vullen om na weinige jaren, met een goed folio in het Grootboek der Nederlandsche Bank naar huis te vertrekken,— en in genoegelijke rust, met de grootste onverschilligheid hoe of het nahen met Suriname gaat, de zeer weinig verdiende vruchten van hun arbeid te plukken.—

— i —

Mijnheer de Redacteur!

Met veel genoegen las ik Woensdag ll. een artikel van Q. in antwoord op het ingezonden stuk van G. in het Gouvernementsblad van den 9den jl.

Als ingezeten en burger dezer kolonie wil ik echter nogmaals daarop terug keeren, verpligt mij dus door het onderstaande in uw waarheidlievend blad op te nemen.

Verwondering baart mij het schrijven van G. niet, want een zoo Ultra Philantroop laat zich al ligt kennen.

Hoe durft G. beweren dat men in den tegenwoordigen tijd onachtzaam op het zuur verdiende goed zoude zijn, en daardoor de misdaad uitlokken, daar integendeel de zich steeds herhalende diefstallen ieder tot waakzaamheid nopen.

Zou G. veronderstellen dat hij den kolonialen toestand beter, inziet dan zoo velen die hunne stem verheffen, om dien in zijne werkelijkheid voor te stellen.

Ik acht het overbodig al de gepleegde diefstallen aan te halen aangezien ons der waarheid getrouw blad, de West-Indiër hiervan reeds melding heeft gemaakt.

Ik doe alleen de vraag of de diefstal bij den Commissaris van Beneden Cottica gepleegd dan ook onachtzaamheid tot oorzaak heeft, en of de zuur verdiende penningen van dien Heer niet door inbraak zijn verloren gegaan.

Het is duister waar G. naartoe wil of wat hem aanspoort de zaken aldus voor te stellen.

Tracht hij daardoor de waarheid en het geloof aan de berigten van de West-Indier te verminderen, dan bedriegt hij zich zeer, want hoe onaangenaam en vervelend hem dit ook zij, hopen wij dat de Redactie van de West-Indier onvermoeid voort zal gaan, de bedreven misdrijven te verkondigen en de feilen die ons bestuur aankleven aan te toonen, tot dat er maatregelen genomen worden om onze positie te verbeteren.

En Gij Nederlanders, die twijfelt of onbekend blijft met onzen waren toestand neemt DE WEST-INDIER in de hand, — en gevoelt gij liefde voor dit schoone gewest, doet dan de opofferingen, die u honderdvoud zullen vergoed worden, —komt in geen tweestrijd wat gij gelooven moet, want de West-Indier kunt gij vertrouwen, — dat blad verkondigt de waaarheid.

M.

Mijnheer de Redacteur!

Weinig gewoon de pen te voeren, nemen wij echter de vrijheid u te verzoeken het volgende in uw geacht blad op te nemen.

Het betreft het voortdurend vestigen van Immigranten aan de stad, alwaar zij het doel waarvoor zij hier gekomen zijn geheel verlaten en door zich als Winkeliers neer te zetten, ons arme burgers, veel schade toebrengen, wij zijn verpligt zware belastingen te betalen, schutterlijke en andere diensten, te doen, van welke laatste de Immigranten geheel vrij zijn.

Ware het dus niet beter dat men hun geen verlof gaf om te winkelen, — maar hun een stuk land ter beplanting afstond.

Dan bleven zij tenminste in het vak waarvoor zij uitgekomen zijn en dan bleef er voor den Surinaamschen burger toch de kleinhandel over welke nu bijna geheel in handen der Portugezen en Chinezen is, die daarvan gebruik maken om hunne zakken goed te spekken en als zij geld genoeg naar hun zin hebben, daarmede de kolonie verlaten en Suriname aldus alweder zooveel kapitaal ontnemen.

Waar moet het met ons burgermenschen naar toe in deze benauwde tijden? —

Wij hopen dat het bestuur zijne aandacht op op deze omstandigheden vestige en die onbillijke toelatingen niet verder verleene.

Eenige Belanghebbenden.

Men moet niet alleen het kwaad, maar ook den schijn daarvan vermijden.

Het heeft zeker den aandacht van den Administrateur van Financien nog niet getrokken, dat zich op zekere bureaux Ambtenaren bevinden, die handel drijven, — en nog wel gouvernements leverancien aannemen, zij doen dit wel is waar niet in privé maar in qualiteit. Ontegenzeggelijk waar is het, dat wanneer men de zaken van anderen goed waarneemt, men die even eens moet behartigen, als zijn eigene — wij willen niemand verdenken van partijdige handelingen — maar de verleiding is groot.

Zeer juist vinden wij de bepalingen van het bestuur, om den ambtenaar het handel drijven te verbieden, want hoe strikt eerlijk men ook zou willen zijn, eigenbelang zal altijd boven drijven, vooral wanneer men het gulden spreekwoord in het oog houdt: *Charité bien ordonnée commenée par soi-même.*

Wij hopen dat deze wenk niet te vergeefsch zij, en dat het bestuur zooveel mogelijk zal trachten het handeldrijven door ambtenaren zoo wel in privé, als in qualiteit of op naam van anderen, tegen te gaan.

X. enz.

Mededeelingen.

(door SPECTATOR.)

Uit 's Gravenhage ontvingen wij onder mededeelingen die de kolonie Suriname niet allen direkt betroffen, toch ook de volgende, waarschijnlijk om ons nog een flaauw sprankje hoop in onzen duisteren toestand te schenken.

»Verder kan ik u mededeelen, dat er nu stellig plannen zijn vastgesteld — die echter nog wel aan verandering zullen onderworpen worden — dat in de kamers de zegelwet in behandeling zal komen. om die met 1 Julij — wij hopen zulks nog in te voeren Verder dat het Regerings-reglement voor West-Indië ter tafel zal worden gebragt. Wij wenschen die Nederlandsche kolonie — vooral Suriname toe, dat daaraan met spoed, en wijs beleid moge gearbeid worden, want op deze grondsteen kan alleen toch het nieuwe leven, nuttig en voordeelig voor die kolonie in aanwezen worden geroepen, zonder de invoering van dat reglement zal de nieuwe wet moeijelijk kunnen worden vastgesteld en in werking komen en zal het verward huishouden niet ligt tot geregeldheid en orde kunnen worden gebragt. Het overige van het zittingjaar zal gewijd worden aan de behandeling der suikerwetten." —

De Amsterdamsche courant ontleent aan een brief uit Suriname het volgende:

»Er komt hier geen verbetering, zoo ligt b. v. b. het schip *Kroonenburg* hier reeds acht maanden. Een en ander is het gevolg van het onbeduidende werk, hetwelk op de plantagiën geleverd wordt. Op de meeste toch werkt slechts een vijfde der magt. Op eene plantage van 80 kontraktanten waren er dezer dagen maar 13, op eene andere van 70 slechts 11 en 15 te veld, terwijl dat de werkenden dan nog naauwelijks 5 uur per dag willen arbeiden; en daaraan moet de planter zich helaas, lijdelijk onderwerpen! Door die lijdelijkheid werkt onwillekeurig menige planter tegenwoordig meer en meer tot vernietiging van orde en veiligheid in Suriname mede. De productie der suikerplantagiën zal dit jaar alweder bedroefd weinig zijn, en verscheidene eigenaren zullen voorzeker, zoo zij niet besluiten immediaat te verkoopen, zich geheel ruineren. Werden de wetten op het kwaadwillig werkverzuim nagekomen en de kommissarissen, (een onmisbaar vereischte) verpligt, om zich steeds de werkregisters op de plantagiën te doen overleggen en de schuldig bevonden luiaards te straffen, er zou veel zeer veel kwaads voorkomen worden. Maar het gaat als bestonden er zoodanige wetten en verpligtingen niet. Diefstal neemt schromelijk en dagelijks toe. Onze schoone kolonie, die bij geen land ter wereld kan vergeleken worden, moet ten gronde gaan, en de tijd is niet meer verre, dat het opzettelijk verbergen der waarheid hen, die daarvan hun treurig werk hebben gemaakt, tot openbare schaamte en schande zal verstrekken."—

Bovenstaande mede overgenomen in het *Utrechtsch Provinciaal en Stedelijk Dagblad* van 5 April No. 81.

'S GRAVENHAGE 7 April.

»Voor den Hoogen Raad der Nederlanden is eergisteren eene zeer omvangrijke zaak bepleit, voortspruitende uit eene in den jare 1841 door zekeren Dr. J. B., in Suriname, aan zijne natuurlijke bij eene slavin verwekte dochter, gelegateerde som van *f* 300,000."

De uitspraak zal U later gemeld worden.

Mijnheer de Redacteur!

Tot den 1n. April 1865 was ik directeur, en ben nog altijd voor *een vierentachtigste* eigenaar van de Plantaadje Nieuw Meerzorg in het district.

Ik heb gedurende den tijd van 11 jaren de directie over dit effect waargenomen, en de nog in bewerking zijnde gronden, de staat der door mij gedurende dien tijd afgeleverde producten, kunnen tot overtuigende bewijzen verstrekken of ik de belangen van dat effect naar behooren heb behartigd.—

Ik ben overtuigd steeds mijn pligt gedaan te hebben en evenwel ben ik ontslagen, en met mijne vrouw en kind van mijne broodwinning beroofd.—

En door wien, — om welke oorzaak?—

Door het Gouvernement werd over deze plantaadje welke eene fideo commissaire instelling is, tot administrateur benoemd de heer S. H. de Granada gezworen klerk alhier, in opvolging van den heer S. G. Nassij die tot Districts Commissaris benoemd was.—

Deze heer verlangde, om welke redenen dan ook, zeer dikwijls naar plantaadje te vertrekken en daar ik aan de stad gekomen zijnde, om mijne vrouw te bezoeken, die ten gevolge van zware kraam ernstig ongesteld was, aan zijn verzoek niet kon voldoen, zoo werd ik uit die oorzaak door den heer administrateur, die toch eigenlijk regtstreeks niet meer dan eens in de drie maanden behoefde te komen, uit mijne betrekking als directeur van Nieuw Meerzorg ontslagen. De administratie van dit effect is nu toevertrouwd aan een hoog bejaard man, die de zaken niet kan nagaan en aan den heer de Granada die vol strekt geen plantaadje kennis heeft.

In het belang van dat effect zelf en als medeeigenaar, heb ik mij tot den Gouverneur gewend om als medeadministrateur aangesteld te worden, daar het de wil van den erflater was, dat slechts bij gebrek aan daartoe geschikte personen onder de erfgenamen, vreemden tot die betrekking zouden worden toegelaten. — Mijn rekest werd echter van de hand gewezen.—

Ik heb mij daarop naar den Procureur Generaal begeven en hem de waarschijnlijke reden van de gedurige aanwezigheid van den genoemden administrateur op de plantaadje medegedeeld, waardoor de waarneming zijner betrekking van gezworen klerk zeer benadeeld wordt.—

Ook deelde ik den Procureur Generaal andere zaken mede; welke strijdig met de wetten zijn en evenwel door den heer de Granada toegelaten worden. Doch dit alles hielp mij niets. — en ik werd afgewezen.—

Overtuigd echter van mijn goed regt, houd ik het voor noodzakelijk mijnen medeburgers mijn wedervaren mede te deelen, om bij den onpartijdigen regter der publieke opinie, dat regtvaardige oordeel te verwerven, hetwelk door de bijzondere protectie aan enkele familien verleend, voor den eenvoudigen burger thans niet meer te verkrijgen schijnt.—

H. A. de Vries.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9n. dezer, de fr. Stoomboot *l'Alecton*, van Caijenne.

Den 10. de kolon. Stoomboot *Vice Adm. Rijk*, kapt. de Both, van Demerarij. Passagiers van Nickerie: De Heer Oldfield, Mej: Rogers, de Heeren J. A. Poort, W. Jefferij, Th. Agart, J. Seibel, J. de Laparra, G. W. Brouwer, J. Westeinde; wed. Peneux, M. Polak, A. Nunij, Emerik, D. R. Sulk, L. Mackintosh, E. Enkel, A. Sin. Johnson, John. Hamilon, M. Bruner, P. Antonius, J. Foule, D. de Lafuenta, en 7 geëmploijeerden bij het bouwdept.

Den 11, de Nederl. Schoener *Henriette*, kapt. Montance, van Curaçao. Passagiers: de Heer W. F. C. Hellmund met kinderen en bediende, en een Sergeant van het Bataillon Jagers No. 27.

Idem, het Nd. Am. schip *Ellen Anna*, kapt. Outhouse, van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 10n dezer, het schip *Anna Lena*, kapt. D. Visser, naar Amsterdam, lading: 247 gewone en 3 blo[u]vaten Suiker 3[..]489 pond, 39 vaten Melassie 4.96[.] gallons, 23 balen schoone Katoen 7[.]1 pond, 214 balen Cacao 27,414 pond, 26.7[.]0 pond, Kwassiehout, 9 stuks Letterhout, 13 dito Cederhouten. Passagiers: de heeren Berthold, echtgenoot en 3 minderjarigen, Bramberg, echtgenoot en 1 kind, minderjarigen N. F. Arl[.]nd, Drechsler, Calker, Fricke, 11 militairen en 2 Matrozen van de Marine.

Den 13den, het Nederl. schip *Paramaribo*, kapt. C. F. [.]rick, naar Amsterdam, lading: 184 vaten Suiker 202,743 pond, 88 dito Melasie 12.135 gal., 135 balen Cacao 26,865 p., 67 dito sch. Katoen 22,460 pond, 2 dito vuile dito 665 pond, 40 puncheons Rum 4.900 gall., 7 vaten Arrowroot 1,049 pond en 13 pies Hout.

VERTROKKEN.

Den 10 dezer, Z. M. Stoomschip *Watergeus*, kommandant kapt luit. ter zee G. L. Geerling, naar Curçao.

Idem, de fr. Stoomboot *l'Alecton*, naar Caijenne.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Carolina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel en zoon.

Josephina Bernhardina, kapt. Willms adres bij de Wed. H. Degenhard.

NAAR HERWAARTS VERTROKKEN.

Den 14 April, *Albatros*, kapt. Koch, Passagiers: de Heeren D. J. A. van der Kroon en echtg., P. A. Risch, Müller, Pronk, Kuller en Mejufvr. De Hen.

TE AMSTERDAM LAGEN IN LADING NAAR HERWAARTS.

Sperwer, kapt. Huisman.
Commewijne, kapt. Klent.
Suriname, kapt. Middelberg.
Martina Adriana, kapt. van 't Hoff.
Schuringa, kapt. Engelsman.

IN CLIJDE GEARRIVEERD.

Den 11 April, *Hooijland*, kapt. Mac Kenzie, van hier.

Handelsberigten.

Amsterdam, 14 April 1865.

SUIKER. In Engeland flaauw. Surinaamsch niet voorradig, men noteert f 20 a f 27.

KOFFIJ. prijshoudend.

CACAO. hooger — f 38.— Voor mooije kwaliteit zou zelf f 40 te maken zijn.

KATOEN. geene verandering.

Burgerlijke Stand.

Op den 12den dezer is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:
Jacobus Wilbert Sweet en Antje Jacoba Lionaar.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements resolutie dd. 9 dezer maand No. 3. is de Heer J. Ballin, 1e. assistent ten burele van den Procureur Generaal, gequalificeerd om gedurende het aan den heer A. Ballin, assistent van den Havenmeester, verleend binnenlandsch verlof, diens functien waar te nemen.

—

Door de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt wordt aan belanghebbenden kennis gegeven dat de Heer Ludwig George Campen, als STEDELIJK HEELMEESTER in deze kolonie is geimmatriculeerd en geadmitteerd.

—

De Stations kommandant Zr. Ms. Zeemagt in de kolonie Suriname, zal op Woensdag den 17n. dezer, des morgens ten 9 ure, in de Marine Magazijnen, door den Vendumeester J. Salomons doen verkoopen:

1o. Zr. Ms. Schooner Schorpioen, zoo als zij zich bevindt met al derzelver ab en dependentien.
2o. Diverse SCHEEPSMATERIALEN.
3o. Een VLET en vier JOLLEN.
4o. ANKERS en KETTINGEN.
5o. Een BRANDSPUIT.
6o. P. m. 6000 kop GORT en 700 kop Groene ERWTEN.

De Schooner ligt ter bezigtiging van heden af, en de overige goederen een dag voor en op den verkoopdag van des morgens 9 tot 11 ure.

Paramaribo, den 12n. Mei 1865.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de Hervormde Christelijke Gemeente op HEDEN den 14n. dezer, des morgens ten half negen ure en des avonds ten half zeven ure.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 13 Mei 1865.

(6530) Ten verzoeke van JOHAN PHILIP SCHAIBLE, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 13 Mei 1865.

(6529) Ten verzoeke van JAN VAN DIJK, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER, E. ABRAHAMS — DE VRIES.

Paramaribo, den 12 Mei 1865.

Eenige en Algemeene Kennisgeving.

Op VRIJDAG den 19n. Mei a. s. zullen Ondertrouwen:

H. J. VAN BROEKHUIJZEN
EN
P. E. WHITE.

Eenige en Algemeene Kennisgeving.

Van Plant. *Rust en Werk* worden bij inschrijving tegen Comptante betaling te koop aangeboden:

21 vaten SUIKER.

om voor rekening en risico van den kooper binnen acht dagen na de toewijzing van voormelde Plant. af te halen. — Zullende de billetten van inschrijving tot aanstaande WOENSDAG den 17 dezer, worden aangenomen en ten 10 ure des voormiddags geopend ten Kantore van

J. FROUIN.

Paramaribo, den 13 Mei 1865.

Vermits met onderling goedvinden de bestaande firma van, ELLEKOM & VISSER, met primo Mei e. k. zal ophouden te bestaan, zoo geeft de ondergeteekende als medevennoot dier firma, aan zijne geëerde vrienden en begunstigers te Suriname te kennen dat hij de door genoemde firma uitgeoefende handel voor zijne rekening zal blijven continueren, en zich daar voor bij deze in hun Edel gunstig aandenken aanbeveelt, met belofte eener prompte en civiele bediening.

Amsterdam, 13 April 1865.

J. C. VISSER.

Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester J. SALOMONS, in veiling worden gebragt:

Het **HUIS** en **ERF** gelegen aan den Waterkant, bekend onder La. A No. 119 N. W. S aankomende Mevrouw de Weduwe D. MENS geboren BIXBIJ.

T. E. BIXBIJ qq.
Wed. D. MENS.

Over zes weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester J. C. GOMPERTS worden opgeveild, het HUIS gelegen aan de Zwartenhovenbrugstraat staande op het vererfpacht Erf La. D. No. 187.

In het begin der maand Julij e. k., dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester J. SALOMONS, worden opgeveild, de goed onderhoudene Koffij en Banannen Plantaadje PONTHIEU, gelegen aan de Warappakreek, met al derzelver toebehooren en 26 stuks Hoornvee.

De gebouwen zijn in goeden staat, als ook de 128 akkers KOFFIJ en BANANNEN.

Gedurende de laatste 6 jaren is de productie geweest te zamen circa 113000 pond Koffij en ruim 66000 bossen Banannen, ongerekend de Consuntie.

Gegadigden gelieven zich tot nadere informatien te vervoegen ten kantore van den Heer F. P. BOUGUENON.

Er wordt TE KOOP aangeboden:

Een HUIS en ERF, gelegen aan de *Gravestraat* strekkende tot aan de *Sommeldijksche kreek.*

Adres Bureau van dit Dagblad.

Paramaribo, den 6 Mei 1865.

De geannonceerde verkoop der **Huizen** en **Erven** gelegen aan de Domineestraat La. D No. 572 en 574 O. W. en La. C No. 176 en 177 N. W. blijft voorloopig uitgesteld tot nadere annonce.

G. B. J. K. SEILER.

Te Koop:
Eene Pianoforte

Te bevragen ter dezer Drukkerij.

YS-CREAM.

Bij dag en bij avond.
Verkrijgbaar bij
GEZ. LIJONS.

Verandering van woonplaats.

E. Fonseca,

Blik en Koperslager,

verhuisd zijnde, geeft kennis, dat hij zijne werkplaats heeft gevestigd in het huis aan het *Kerkplein* La. A No. 269.

Hij recommandeert zich tot het vervaardigen van alle VOORWERPEN, die tot zijn vak behooren.

Surinaamsch Ijshuis.

HEDEN en vervolgens elken Avond verkrijgbaar diverse soorten

YS-CREAM

alle soorten DRANKEN en fijne Engelsche KOEK.

Bestellingen voor Soupé's worden aangenomen mits vooraf kennis te geven.

R. JUDA.

Brik *ELLEN ANNA*, van *Boston*.

YS,
Appelen,
BIETEN,
WORTELEN,

Mierikswortel, Vleesch, Ribstukken en Schijf,

OESTERS,
BOTER.

Verkrijgbaar *Heden Morgen* aan het Yshuis.

Gebrs. Van Praag.

De Zalf en Pillen van *Holloway.*

Koester geen vrees, ofschoon omgeven door omstandigheden, die ongunstig zijn voor de gezondheid, zullen nogtans deze, behoorlijk aangewende geneesmiddelen al spoedig de koortsen, griep, de onsteking, de diphterite, en een groote aantal andere ziekteaandoeningen tegen houden, die altijd op den loer liggen om den zwakke de onvoorzigtige en den hoopeloze aan te vallen. De voortreffelijkheid van de geneesmiddelen van Holloway boven alle andere om over de ziekten te zegenvieren, is zoo klaarblijkelijk en zoo onweersprekelijk bewezen, eenvoudiglijk noodzakelijk is, om degenen die lijden uit te noodigen om er eene proeve mede te nemen, wanneer de voorschriften, die elke doos en elken pot omwikkelen zorgvuldig nageleefd worden, kan er geene teleurstelling plaats grijpen en geen gevaarlijk gevolg er uit voortvloeijen. Bij schorheid en etterende wonden aan de keel zal de zalf dikwerf op de holte en boven aan de maag moeten ingewreven worden. Zij zal den voortgang van de ontsteking tegenhouden, de ongerustheid doen verminderen en de ziekte langzamerhand genezen.

Deze **Zalf** en **Pillen** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Heer A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* a f 1.5 f 5 en de zalf f 20.

Gedrukt en uitgegeven bij de Erven
A. L. G. de Randamie.